

C. O. Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Schmidt gav en Skildring af de vanskelige Forhold, der findes i Sønderjylland, ikke blot i den Forstand, at Danmark havde forsomt sine Forpligtelser overfor denne Landsdel, men jeg forstod ogsaa, at højere Magter havde sammensvoret sig for at ødelægge Landsdelen. Det ærede Medlem beklagede sig over den umaadelige Mængde Regn, vi havde faaet. Vi har faaet megen Regn, men jeg synes ikke, at Statsmagten som saadan kan gribe ind i dette Forhold. Og selv Stormen havde det ærede Medlem taget i sin Tjeneste her, og jeg forstod, at det egentlig var en Opfordring til den siddende Regering om muligvis at gennemføre Forslag, som kunde beskytte Befolkningen baade i Regn og Blæst. Jeg vil sige, at vel er det daarligt med os dernede, men en saadan Katastrofe som den, det ærede Medlem her skildrede, er der nu alligevel ikke Tale om.

Naar jeg i øvrigt har bedt om Ordet, er det for straks ved denne Lejlighed at imødegaa det ærede Medlem — jeg faar jo Lejlighed til senere at se lidt nøjere paa, hvad det ærede Medlem har sagt. Jeg havde det Indtryk, at den Tale, det ærede Medlem holdt i Dag, var en Grad stærkere end de Taler, han tidligere har holdt. Det er for mig, som om Ansvarfølelsen, for hver Gang det ærede Medlem taler, fra det ene Aar til det andet, bliver mindre og Paastandene værre. Og den værste Paastand, det ærede Medlem endnu har præsteret her fra denne Talerstol i de Aar, han har siddet herinde, er den, at Danmark havde tilegnet sig Nord-slesvig og endnu ikke opfyldt sine Forpligtelser overfor Befolkningen. Jeg vil paa det bestemteste protestere mod en saadan Udtalelse, som der ikke er noget som helst Hold i. Danmark har modtaget Nord-slesvig efter Befolkningens egen Tilkendegivelse og har ikke tilegnet sig noget som helst, og Danmark har ydet uhyre meget i Form af Penge og paa anden Maade, saa jeg er ganske overbevist om, at den langt overvejende Del af den sønderjydske Befolkning, ogsaa de, der hører til det ærede Medlems Meningsfæller — det har jeg mange Beviser paa — anerkender det, der her er præsteret. Det ærede Medlem skulde ikke klage paa den sønderjydske Befolknings Vegne. Han bør dog erindre sig, at et hvilket som helst Samfundslag dernede vilde, hvis de skulde leve under Forhold som dem i Tyskland, have det mange Gange værre, end de har det nu, selv om det nu kan være smaat nok.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Andersen: Det ærede Medlem Hr. Schmidt fremsatte i sin Tale en hel Række Paastande, som ikke bør staa uimodsagte. Jeg vil senere under Finanslovbehandlingen faa Lejlighed til at beskæftige mig mere indgaaende med nogle af de Udtalelser, det ærede Medlem nu fremsatte, men allerede i Dag vil jeg gerne anholde enkelte af de mest iøjnefaldende Paastande.

Det ærede Medlem staar her og taler om, at Lovene om den sønderjydske Hypoteklaanefond og om Laanekassen ikke blev haandhævet paa upartisk Maade. Han stod og sigtede den danske Statsstyrelse for ikke at haandhæve disse Love i Overensstemmelse med den Aand, i hvilken de er givet, eller i Overensstemmelse med alle de Udtalelser, der fra de forskelligste Sider faldt her i Salen, da disse to Love blev vedtaget. Det ærede Medlem talte om Oplysninger, som han sad inde med. Lad os saa faa disse Oplysninger frem her i Dagens fulde Lys! Indtil saadanne Oplysninger foreligger, vil jeg paa det bestemteste bestride Rigtigheden af en Paastand som den, det ærede Medlem her fremsatte. Den Gang disse to Love blev vedtaget, sagde det ærede Medlem, at han kunde give Lovforslagene sin bedste anbefaling, han ansaa dem for en god Haandsrækning — det var det Ord, det ærede Medlem brugte her i Salen — til de sønderjydske Landsdele. Nu hedder det sig: Vi var ikke glade for disse to Love, de kom jo kun ganske faa Personer til Hjælp, og det bliver vel i Virkeligheden kun en Aflastning af Bankerne!

Det ærede Medlem kom ogsaa ind paa en Skrivelse, som forskellige Medlemmer af dette høje Ting vist har modtaget fra Privatfunktionærerne. Ja, jeg har ved tidligere Lejlighed selv fremsat Kritik af det Grundlag, paa hvilket nu til sidst hele denne Ordning maatte træffes. Men det ærede Medlem synes mig for Smed at rette Bager. Det er sandt nok, at de danske Forhandlere gik ind paa at eftergive det Beløb, vi havde til gode, men det er visselig ikke den danske Stat, der har ruineret Fordringshaverne i tyske Mark. Det var den tyske Seddelpresses ustandselige Gang, som ruinerede de Folk, som her havde Krav paa den tyske Statskasse og paa tyske Forsikringsselskaber.

Til Slut skal jeg kun sige, at i øvrigt gjorde det ærede Medlem sig jo gentagne